

PUSZCZENIE SIĘ (1) *sb n*

N sg puszczeni(e) sie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wyruszenie w drogę:

Wyrażenie: »puszczenie się na morze«: *Iter etiam de mari dicitur, Woźbá álbo pułzczenie fie ná morze. Mqcz 175d.*

Cf **PUŚCIĆ SIĘ**

KW